

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym: Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2015 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniego A. Z. (1)

reprezentowanego przez matkę M. P.

przeciwko P. Z. (1) o alimenty

1. zasądza alimenty od pozwanego P. Z. (1) na rzecz jego małoletniego syna A. Z. (1) ur. (...) w kwocie po 1.000 (jeden tysiąc) złotych miesięcznie poczynając od 30.12. 2013 roku płatne do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry do rąk matki małoletniego M. P. z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. umarza postępowanie w zakresie żądania alimentów w kwocie ponad 1.500 złotych miesięcznie wobec wycofania w tym zakresie powództwa,
4. kosztami postępowania obciąża pozwanego P. Z. (1) i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem nie uiszczonej opłaty sądowej,
5. zasądza od pozwanego P. Z. (1) na rzecz M. P. kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
6. wyrokowi w pkt. 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 grudnia 2013 roku (data na prezentacie) małoletni A. Z. (2), reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową – matkę M. P., wniósł o zasądzenie od pozwanego P. Z. (1), na rzecz powoda kwoty 2.500 złotych miesięcznie, tytułem alimentów, płatnych do rąk matki, jako przedstawicielki ustawowej, do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. Na ostatniej rozprawie 24.02.2015r. pełnomocnik przedstawicielki ustawowej w jej imieniu wycofał powództwo w zakresie żądania alimentów ponad kwotę 1.500 złotych miesięcznie (k.211).

Dnia 10 listopada 2014 roku pozwany P. Z. (1) wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. Na rozprawie dnia 24 lutego 2015 roku pełnomocnik pozwanego uznał powództwo w jego imieniu do kwoty 500 złotych miesięcznie.

Sąd Rejonowy ustalił co następuje

M. P. ma 41 lat, wykształcenie wyższe ekonomiczne, pracuje obecnie na stanowisku handlowca z wynagrodzeniem około 3000 złotych w firmie firmę (...) Spółka z o.o. Do października 2014 roku była zatrudniona w (...) S.A. na okres próbny, gdzie zarabiała miesięcznie brutto 6.000 złotych, plus premia regulaminowa w wysokości 2.000 złotych

brutto (zaświadczenie k. 115). W 2013 roku jej łączny dochód wyniósł 57.601, złotych (zaświadczenie o wysokości dochodu podatnika w podatku dochodowym od osób fizycznych k. 114). M. P. mieszka wraz ze swoją matką U. P. w mieszkaniu o pow. 71 mkw, którego obie są współwłaścicielkami. Koszty utrzymania tego mieszkania to około 1000 złotych miesięcznie. U. P. otrzymuje rentę rodziną w kwocie 2.600 złotych i pomaga córce w opiece nad małoletnim A.. M. P. ma jeszcze drugiego syna 10 letniego I. na którego otrzymuje alimenty w wysokości 1.200 złotych miesięcznie. Jest on dzieckiem chorym, wymagającym stałego leczenia i opieki.

Małoletni powód A. Z. (1) urodzony (...), ma 3 lata, jest dzieckiem M. P. i P. Z. (1) ze związku nieformalnego. Małoletni uczęszcza do przedszkola (kosz około 300 złotych miesięcznie).

Ponadto na jego utrzymanie miesięcznie potrzeba jeszcze ok :

400 złotych na wyżywienie,

300 złotych na koszty mieszkaniowe,

300 złotych na ubrania i buty,

150 zł. na koszty związane z zapewnieniem edukacji i rozrywki

200 zł. na środki kosmetyczne i artykuły higieniczne (w tym pieluchy)

150 zł. na leczenie i profilaktykę zdrowotną

Tak więc łącznie koszty utrzymania małoletniego wynoszą miesięcznie około 1.800 złotych.

P. Z. (1) ma 39 lat, wykształcenie średnie techniczne, ukończył technikum samochodowe, jest rozwiedziony. Z małżeństwa ma 16 – letnią córkę P. Z. (2). Wyrokiem nakazowym z dnia 27 maja 2014 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w W. orzekł, że P. Z. (1) od stycznia 2012 roku do maja 2012 roku, we wrześniu 2012 roku, oraz od listopada 2012 roku do kwietnia 2013 roku, oraz od czerwca 2013 roku do września 2013 roku uchylał się od wykonania ciężącego na nim z mocy wyroku sądowego obowiązku alimentacyjnego na rzecz swojej małoletniej córki P. Z. (2), czym naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych (wyrok nakazowy k. 118 – 119). Pozwany twierdził na rozprawie 15.07.2014 roku, że mieszka w W. u swojej matki w jej mieszkaniu na ul. (...). Jednak jego matka przesłuchiwana w charakterze świadka 24.02.2015 roku zaprzeczyła temu, informując że sprzedała ona swoje mieszkanie w 2008 roku, a obecnie mieszka w mieszkaniu córki, która jest za granicą zaś pozwany mieszka prawdopodobnie w G..

P. Z. (1) od marca do czerwca 2012 roku pracował w firmie (...) jako dyrektor do spraw sprzedaży, stosunek pracy ustal w wyniku porozumienia stron (świadcstwo pracy k. 116 - 117). Od maja do końca listopada 2013 roku pracował w (...) Polska jako kierownik ds. klientów kluczowych gdzie zarabiał netto miesięcznie w granicach 2.677 – 3780 zł. (k. 93). Pozwany przesłuchiwany na rozprawie 15.07.2015r. twierdził, że nie pracuje i nie jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna, nie ma żadnego majątku.

W 2010 roku P. Z. (1) osiągnął dochód w wysokości 97.077, złotych, w 2011 roku w wysokości 155.157 złotych, w 2012 roku 5.555 złotych, a w 2013 roku 37.018, złotych (zestawienie dochodów podatnika P. Z. (1) k. 139 – 141). Gdy pozwany pozostawał w konkubinacie z M. P. strony były z dziećmi w Hotelu (...). W listopadzie 2011 roku pozwany zabrał M. P. na L.. W lutym 2012 roku strony wyjechały na F., a w czerwcu 2012 roku na R. (k. 5, k. 13-16).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów dołączonych do akt oraz dowodu z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Rejonowy zważył co następuje

Powództwo należało uwzględnić poprzez zasądzenie na rzecz małoletniego powoda od jej ojca alimentów w kwocie 1.000 złotych miesięcznie poczynając od dnia wniesienia pozwu 30.12. 2013 roku , zaś w pozostałym zakresie oddalić.

W myśl przepisu art. 128 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Rodzice zobowiązani są w pierwszej kolejności do utrzymania dzieci. Zgodnie z treścią art. 135 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Chodzi przy tym o zapewnienie uprawnionemu prawidłowych, a nie jedynie minimalnych warunków bytowania.

Pojęcia "usprawiedliwione potrzeby" oraz "możliwości zarobkowe i majątkowe" zostały szczegółowo omówione w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNP 1988, nr 4, poz. 42. W uchwale tej stwierdzono między innymi, że: "pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od splotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje.

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa.

Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb uprawnionego. Będzie to mieć wpływ na rozstrzygnięcie, w jakiej mierze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego będą wzięte pod uwagę przy oznaczaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji.

Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami.

W niniejszej sprawie uznać należy, iż pozwany P. Z. (1) jest osobą o wysokich możliwościach zarobkowych, o czym świadczy jego styl życia, wysokość uprzednio uzyskiwanych dochodów oraz charakter poprzednio wykonywanej pracy. Pozwany w 2012 roku pracował w firmie (...) jako dyrektor do spraw sprzedaży, stosunek pracy ustał w wyniku porozumienia stron W 2013 roku pozwany ponownie pracował na stanowisku kierowniczym w (...) Polska jako kierownik ds. klientów kluczowych. Pozwany mieszkając z M. P. wyjeżdżał na drogi wyjazd zagraniczne, i zapewniał jej oraz wspólnemu synowi wysoki standard życia. Pozwany niestety opuścił rodzinę i przeniósł się do G. nie ujawniając tak naprawdę gdzie mieszka i co robi. Jego wyjaśnienia w ocenie Sądu nie zasługują na wiarygodność, gdyż twierdził że mieszka u matki w W., czemu ta przesłuchiwana w charakterze świadka zaprzeczyła. Pozwany nie złożył również wyjaśnień co do swojej aktualnej sytuacji na ostatniej rozprawie, bowiem w ogóle się na niej nie stawiał. Stąd zdaniem Sądu wynika, że celowo nie przedstawia on swego obecnego stanu majątkowego, możliwości zarobkowych, miejsca zamieszkania i zatrudnienia, aby uniknąć oceny tych okoliczności przy ustalaniu wysokości jego zobowiązania alimentacyjnego na małoletniego powoda. Natomiast Sąd uznał że usprawiedliwione są koszty utrzymania małoletniego A. Z. (1) w wysokości 1.800 złotych miesięcznie, przy ustaleniu wysokości

opłaty za przedszkole i opiekę w kwocie 300 złotych miesięcznie oraz wysokości udziału małoletniego w kosztach mieszkaniowych w kwocie 300 złotych (1000 złotych dzielone na 3 mieszkające tam osoby).

Zdaniem Sądu Rejonowego pozwany P. Z. (1) z uwagi na brak osobistej opieki nad dzieckiem winien w większej części niż matka ponosić koszty utrzymania dziecka to jest w kwocie 1.000 złotych miesięcznie, bowiem matka realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania o wychowanie i osobistą opiekę nad dzieckiem. Jej możliwości zarobkowe są również ograniczone obowiązkiem opieki nad dwójką małoletnich dzieci, podczas gdy pozwany jest młody, zdrowy i w pełni dyspozycyjny, a pracując jako dyrektor do spraw sprzedaży zdaniem Sądu z powodzeniem może zarabiać netto 4.000 – 5.000 złotych miesięcznie.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

W pkt .3 wyroku postępowanie zostało umorzone w zakresie żądania alimentów ponad kwotę 1.500 złotych miesięcznie z uwagi na wycofanie powództwa w tym zakresie.

Wobec ustawowego zwolnienia od kosztów strony dochodzącej alimentów opłatą sądową w wysokości 5 % od wartości przedmiotu sporu obciążony został pozwany. Wartość przedmiotu sporu stanowi kwota alimentów miesięcznie 1.000 złotych za okres 12 miesięcy (art. 22 Kodeksu postępowania cywilnego) **12. 000 x 5 %** (art. 13 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005 roku Dz. U z 2010 r. nr 90 poz. 594) =**600 zł.**

W związku z wynikiem procesu od pozwanego na rzecz przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda zasądzony został zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2. 400 złotych, to jest zgodnie ze stawką ustaloną w § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U poz.1348)

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt.1 Kodeksu postępowania cywilnego wyrokowi w pkt 1 nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.